

Bruksela, dnia 1 listopada 2011 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 86/2011

Sprawozdanie z posiedzenia międzyparlamentarnej komisji nt. „Wspólna Polityka Rolna do roku 2020”

Bruksela, 12 lipca 2011 r.

W dniu 12 lipca 2011 r. w Parlamencie Europejskim w Brukseli odbyło się międzyparlamentarne posiedzenie komisji poświęcone przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej do 2020 r. Podczas spotkania stroną polską reprezentowali: **Jerzy Chróścikowski**, przewodniczący Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Senatu RP; **Leszek Korzeniowski**, przewodniczący Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Sejmu RP; oraz **Wojciech Pomajda**, zastępca przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Sejmu RP.

W spotkaniu udział wzięło 50 przedstawicieli 30 izb parlamentów narodowych, w tym 18 przewodniczących i 8 wiceprzewodniczących oraz członkowie Parlamentu Europejskiego. Celem spotkania była debata pomiędzy parlamentarzystami reprezentującymi parlamenty narodowe Unii Europejskiej i Parlament Europejski na temat przyszłości WPR. Niedawno opublikowany wniosek Komisji w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) i zapowiadany pakiet legislacyjny reform nt. przyszłości polityki rolnej były zaczynem do ożywionej debaty, w której tematem przewodnim była kwestia dystrybucji dopłat bezpośrednich.

Spotkanie otworzył przewodniczący Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego **Paolo de Castro**, który wyraził zadowolenie z aktywnego zaangażowania parlamentów narodowych w debatę na temat reformy polityki rolnej i zauważył, że największa ilość uzasadnionych i innych opinii, przekazanych przez parlamenty narodowe, dotyczyła właśnie obszaru rolnictwa.

Odnosząc się do komunikatu nt. wieloletnich ram finansowych, przedstawionego przez Komisję Europejską w dniu 29 czerwca, Paolo De Castro zauważył, że zamrożenie budżetu UE w ujęciu nominalnym oznacza faktyczną redukcję budżetu w ujęciu realnym. Mając to na uwadze Parlament Europejski będzie dążył do zmiany propozycji Komisji Europejskiej, aby zapewnić odpowiednie środki finansowe na silną Wspólną Politykę Rolną, by mogła sprostać wyzwaniom, związanym z bezpieczeństwem żywności, ochroną środowiska i równowagą terytorialną.

Następnie głos zabrał senator **Jerzy Chróścikowski**. Jak stwierdził, dotychczasowa debata o przyszłości WPR po 2013 r. pokazała, że istnieje potrzeba silnej polityki, która zapewni europejskiemu rolnictwu rozwój i nie pozwoli na stagnację. Polityka ta powinna być sprawiedliwa i solidarna, a także stworzyć równe warunki konkurencji dla rolników ze wszystkich państw członkowskich. Senator dodał, że nie można zapominać, iż WPR jest nie tylko dla rolników, ale też dla unijnych konsumentów i podatników. W związku z tym niezmiernie ważne jest zaprojektowanie jej w bardziej zrozumiały dla ogółu sposób, a także przedstawienie korzyści, jakich rolnicy przysparzają całemu społeczeństwu. W ocenie senatora, obecnie rolnictwo odpowiada nie tylko za dostarczenie żywności, ale także za ochronę środowiska, klimatu i krajobrazu, ochronę zwierząt i różnorodności biologicznej. Obywatele Unii Europejskiej oczekują zagwarantowania im produktów bezpiecznych, zróżnicowanych i wysokiej jakości, i te potrzeby należy uwzględnić w polityce rolnej Unii Europejskiej. Zdaniem senatora, WPR powinna dawać szansę wszystkim systemom produkcji, nie tylko dużym i wyspecjalizowanym gospodarstwom, ale również małym. Jak mówił, powinno zależeć nam na tym, aby reformy nie miały charakteru zmian kosmetycznych i pozornych, ale rzeczywiście były

reformami znaczącymi i wspierały także specyficzne sektory, często nawet te marginalne. Odnosząc się do przedstawionej perspektywy finansowej na lata 2014-2020, senator **Jerzy Chróścikowski** stwierdził, że zapowiedź zmniejszenia środków o około 10% i nowych - niby sprawiedliwszych, ale nie jednakowych dopłat bezpośrednich, jest niepokojąca. W jego opinii, należy przeciwdziałać różnicowaniu poziomu wsparcia rolnictwa między państwami członkowskimi i dążyć do wyrównania poziomu płatności bezpośrednich w całej Unii Europejskiej. Zróżnicowanie tego wsparcia, w szczególności na podstawie kryteriów historycznych i systemu okresów przejściowych w dochodzeniu do pełnych płatności nie jest do końca solidarne z celami WPR. Zdaniem senatora, może stanowić zagrożenie dla warunków konkurencji i spójności jednolitego rynku rolnego w Unii Europejskiej.

Kolejny prelegent, unijny komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich **Dacian Cioloș** podkreślił, że Wspólna Polityka Rolna jest ważna nie tylko dla rolników, ale dla wszystkich obywateli. Z zadowoleniem przyjął aktywne zaangażowanie parlamentów narodowych w proces reformy WPR. Stwierdził, że debata na temat przyszłości WPR powinna dotyczyć przede wszystkim bezpieczeństwa żywności, ochrony zasobów naturalnych i zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich. Zapewnił, że system płatności bezpośrednich będzie nadal w centrum tej polityki i będzie ukierunkowany na wspieranie dochodów rolniczych. Jak mówił, pomoc będzie przyznawana w sposób bardziej sprawiedliwy i znaczna jej część będzie przeznaczona na wzmocnienie konkurencyjności, a także na stabilizowanie sektora rolnego. WPR będzie również wspierać w sposób stabilny stałe programy rozwoju obszarów wiejskich. Ponadto stwierdził także, że w produkcji rolniczej konieczny jest postęp, tak aby sprostać wyzwaniom globalnego bezpieczeństwa żywnościowego. W związku z tym więcej środków będzie przeznaczonych na badania naukowe i innowacyjność. Wieloletnie ramy finansowe przewidują finansowanie programów badawczych w rolnictwie na poziomie 5 miliardów euro. Te wydatki w ramach nowego europejskiego partnerstwa w dziedzinie badań i innowacji będą stanowiły podstawę skutecznej strategii na rzecz zrównoważonego wzrostu produkcji rolnej i dostosowania jej do oczekiwań konsumentów. Zdaniem komisarza, reforma WPR musi być ambitna. Musi także umożliwić europejskiemu rolnictwu wykorzystanie w pełni swojego potencjału w sposób zrównoważony, a także zapewnić bezpieczną żywność i odpowiedni standard życia rolników. W ramach nowej WPR należy dążyć do wsparcia aktywnych rolników i do większej równości w dystrybucji płatności.

Kolejnym mówcą był eurodeputowany **Albert Dess**, autor sprawozdania Parlamentu Europejskiego w sprawie WPR do 2020 r. Poseł Dess poinformował, że mimo różnic między państwami w trakcie prac nad projektem dokumentu udało się wypracować kompromis i 90%

wniosków Komisji Europejskiej zostało przyjętych przez Parlament. Uznano, że środki przeznaczone na rolnictwo powinny być co najmniej na takim samym poziomie jak dotychczas. Wspólnym celem całej Europy powinno być dostarczenie konsumentom zdrowej żywności, a w ramach I i II filara ich podział powinien być odpowiedni. Podkreślił, że produkty rolne UE spełniają najwyższe standardy dotyczące dobrostanu zwierząt, bezpieczeństwa i jakości i że ważne jest, aby zapewnić wystarczające środki finansowe na utrzymanie tych standardów w przyszłości. WPR nie może być tak bardzo zbiurokratyzowana. Zauważył, że płatności bezpośrednie powinny być bardziej wyważone, nie tylko porównując ich poziom między poszczególnymi państwami członkowskimi, ale również w różnych regionach w państwach członkowskich, podając przykład Włoch, gdzie płatności na hektar wahały się od 50 euro (np. w Południowym Tyrolu) do 500-600 euro w innych regionach. Poseł Dess podkreślił, że musi dojść do wyrównania płatności bezpośrednich, a do 2013 r. wiele gruntów rolnych powinno zostać przekształconych w tereny zielone.

Następnie prowadzący obrady przewodniczący **Paolo de Castro** otworzył debatę.

Debata pokazała, że istnieje szeroki konsensus wśród uczestników, co do **konieczności utrzymania silnej polityki rolnej i zapewnienia finansowania tej polityki na wystarczająco wysokim poziomie**, aby sprostać wysokim oczekiwaniom obywateli UE dotyczącym bezpieczeństwa żywności, zabezpieczenia wielkości produkcji, dobrostanu zwierząt, wysokiej jakości produkcji, różnorodności biologicznej i gospodarki wodnej. W tym kontekście kilku posłów odnosiło się do strony dochodowej budżetu i wezwało do zwiększenia środków własnych w budżecie UE, w szczególności poprzez wprowadzenie podatku od transakcji finansowych. Pan **Leszek Korzeniowski** (Sejm, Polska) opowiedział się za silną WPR z bardzo dużym budżetem. Pan **Edmundas Pupinis** (parlament Litwy) uznał jakość żywności za najważniejsze zadanie zreformowanej WPR. Pani **Anne McIntosh** (Izba Gmin, Wielka Brytania) podkreśliła, iż bezpieczeństwo żywnościowe ma kluczowe znaczenie, a jego wspieranie pozwoli uzyskać nie tylko wzrost wydajności, ale także zwiększy zrównoważenie środowiskowe produkcji rolnej. Pani **Ulrike Höfken** (Bundesrat, Niemcy) także zwróciła uwagę na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w sposób trwały i zrównoważony. Opowiedziała się również za utrzymaniem dotychczasowych rozwiązań na rynku cukru, wina i mleka. Pan **Jean-Paul Emorine** (Sénat, Francja) stwierdził, iż dotychczas przedstawione propozycje KE są słabe, a sama WPR nadal nie jest wspólna. Jego zdaniem I filar WP powinien koncentrować się na produkcji, zaś II filar na aspektach terytorialnych. Z kolei **Lord Carter** (Izba Lordów, Wielka Brytania) opowiedział się za zmniejszeniem budżetu WPR. Dodał, iż środki I filar powinny być przeznaczone na innowacje oraz rozwój doradztwa rolniczego.

Sporo kontrowersji wzbudził postulat tzw. **zazieleniania unijnego rolnictwa**. Chodzi o to, że otrzymanie 30 proc. płatności bezpośrednich będzie uzależnione od spełniania dodatkowych norm ekologicznych. To tzw. greening, czyli zazielenianie unijnej polityki rolnej. „Greening”, czyli płatności ekologiczne wprowadzono po to, aby w państwach, gdzie jest stosowana monokultura zapewnić długofalowy i zrównoważony rozwój rolnictwa. Zdaniem rolników to nic innego jak obowiązkowe odłogowanie. Panowie **Martin Häusling** (ALDE, Niemcy) i **Friedrich Ostendorff** (Bundestag, Niemcy) byli zdania, że płodozmian powinien być istotnym elementem proekologicznych działań. Pan **Fernand Boden** (parlament Luksemburga) dodał, iż zazielenienie WPR powinno stanowić element II filara. Pomysłu tego nie poparła jednak większość uczestników, m.in. pan **Albert Dess** (EPP, Niemcy), pani **Anne McIntosh** (Izba Gmin, Wielka Brytania), pan **Gert Lindemann** (Bundesrat, Niemcy) i pan **Jari Leppä** (parlament fiński), podkreślając, że pomysły proekologiczne wiążą się z niebezpieczeństwem zwiększonej biurokracji. Pan **Martin Preiner** (Bundesrat, Austria) powiedział, że zazielenienie WPR jest niepotrzebne. Pan **Hans-Michael Goldmann** (Bundestag, Niemcy) zgodził się z przedmówcą, dodając, że zazielenienie WPR jest już dobrze reprezentowane w ramach programu Natura 2000 i wsparcia dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Zdaniem pana **Edmundasa Pupinisa** (parlament litewski) zazielenienie nie ma sensu, zaś dopłaty powinny być podzielone bardziej sprawiedliwie. Pan **Leszek Korzeniowski** (Sejm, Polska) podkreślił również kwestię zazielenienia WPR uznając, iż **ta koncepcja może się stać dla Polski takim problemem, jak sprawa emisji CO₂**. Pani **Hristina Ivanova Yancheva** (parlament bułgarski) podkreśliła brak bliższych informacji o tym, jak zazielenienie miałyby funkcjonować. Pan **Jari Leppä** (parlament fiński) był zdania, że zazielenienie nie może wprowadzać dodatkowej biurokracji i kosztów, gdyż byłoby to sprzeczne z ideą reformy WPR.

Parlamentarzyści różnili się również w opiniach, co do **ograniczenia (ang. capping) dopłat bezpośrednich dla większych gospodarstw**. Wielu uczestników wyraziło poparcie dla tego pomysłu (**Martin Häusling** (ALDE, Niemcy), **Friedrich Ostendorff** (Bundestag, Niemcy), **Jean Gaubert** (Assemblée Nationale, Francja)). Pan **Wolfgang Pirkhuber** (Nationalrat, Austria) stwierdził, iż ograniczenie łącznej wysokości otrzymywanych płatności (ang. *capping*) jest niezbędne. Inni parlamentarzyści byli sceptyczni wobec tego pomysłu. **Hans-Michael Goldmann** (Bundestag, Niemcy) określił go mianem niewłaściwego instrumentu, który doprowadzi jedynie do stworzenia większej ilości pracy dla doradców podatkowych zatrudnionych po to, by starać się ten przepis obejść. **Antonín Maštaliř** (Senat, Czechy) wyraźnie odrzucił pomysł, jako w oczywisty sposób szkodzący rolnikom w jego kraju, gdzie średnia wielkość gospodarstwa jest największa w Europie i wynosi 77 ha.

Kwestią najbardziej kontrowersyjną i najczęściej poruszaną przez zgromadzonych parlamentarzystów był **sprawiedliwy podział płatności bezpośrednich pomiędzy starymi i nowymi państwami członkowskimi**. Parlamentarzyści z Polski i Łotwy byli szczególnie rozczarowani wnioskiem ws. wieloletnich ram finansowych, który skrytykowali i określili mianem mało ambitnego, w szczególności w zakresie celów dotyczących wyrównania poziomu płatności bezpośrednich, bardziej sprawiedliwego podziału tych płatności i długości okresu przejściowego dla osiągnięcia celu wyrównania płatności. Wielu innych parlamentarzystów z nowych państw członkowskich podkreślało duże rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi starej i nowej UE w wysokości płatności bezpośrednich i przyłączyli się do głosów parlamentarzystów z Polski i Łotwy, którzy wzywali do bardziej ambitnych kroków i przejścia od historycznych kryteriów zróżnicowania wsparcia dla rolników do obiektywnych kryteriów oraz skrócenia okresów przejściowych.

Pan **Imants Viesturs Liegis** (parlament łotewski) podkreślił konieczność przyspieszenia konwergencji w wysokości dopłat bezpośrednich. Poinformował uczestników, że łotewski parlament był tak zaniepokojony wnioskiem Komisji, że zwoła nadzwyczajne posiedzenie parlamentu w dniu 14 lipca, podczas wakacji parlamentarnych. Pan **Alfreds Rubiks** (Zjednoczona Lewica, Łotwa) uznał za niedopuszczalne, że zgodnie z najnowszym wnioskiem Komisji w sprawie wieloletnich ram finansowych, płatności bezpośrednie na Łotwie, które obecnie wynoszą 33 procent średniej w UE wzrosną w roku 2020 jedynie do 52 procent średniej UE. Pan **Leszek Korzeniowski** (Sejm, Polska) stwierdził, iż wciąż jest bardzo daleko do wspólnej WPR, a obecnie można w zasadzie wyróżnić w tej polityce dwie kategorie państw, które są odmiennie traktowane. Są to stare i nowe państwa UE. Pan **Zigmantas Balčytis** (S&D, Litwa) stwierdził, iż liczy na to, że Polska osiągnie swój cel i płatności bezpośrednie będą sprawiedliwe. Dodał, że na dzień dzisiejszy nie ma konkurencji w rolnictwie europejskim. Pani **Hristina Ivanova Yancheva** (parlament bułgarski) opowiedziała się za zrównaniem poziomu płatności. Pan **Herbert Dorfmann** (EPP, Włochy) zwrócił uwagę na to, iż podział środków na płatności bezpośrednie jest w wielu krajach niesprawiedliwy. Pan **Hans-Michael Goldmann** (Bundestag, Niemcy) stwierdził, że niezbędny jest bardziej sprawiedliwy podział płatności bezpośrednich, a ograniczenie wysokości płatności nie jest właściwym pomysłem. Pan **Yiannakis Gavriel** (parlament cypryjski) opowiedział się za bardziej sprawiedliwym podziałem środków na płatności bezpośrednie w oparciu o obiektywne kryteria. Dodał również, iż niezbędna jest dywersyfikacja gospodarki wiejskiej. Pani **Ester Tuiksoo** (parlament Estonii) uznała, iż WPR powinna być naprawdę wspólną polityką, gdyż różnice w poziomie wsparcia rolników zniekształcają konkurencję na rynku wewnętrznym UE. Dodała również, iż

zreformowana WPR powinna bardziej doceniać producenta rolnego. Pan **Stelian Fuia** (Camera Deputatilor, Rumunia) podkreślił, iż nie może być Europy dwóch klas. W podobnym tonie wypowiadali się parlamentarzyści **Edmundas Pupinis** (parlament Litwy), **Antonín Mašťalř** (Senat, Czechy) i **Philip Mifsud** (parlament Malty).

Pan **Ivars Godmanis** (eurodeputowany, Łotwa) powiedział, że Łotwa musi zrobić wszystko, by walczyć przeciw ekonomicznie nieuzasadnionym decyzjom w zakresie rolnictwa i funduszy spójności. W jego opinii ta polityka jest skierowana przeciwko mniejszym krajom, w szczególności republikom bałtyckim. Pan Godmanis wyraził również brak zrozumienia, dlaczego płatności bezpośrednie zostały zwiększone o jedną trzecią dla wszystkich państw członkowskich, bez względu na jakiegokolwiek kryteria. Według niego, oznacza to tylko jedno - na tego rodzaju polityce zyskają jedynie Polska, Rumunia i Hiszpania, ponieważ mają dużą populację.

Pan **Zigmantas Balčytis** (S&D, Litwa) z zadowoleniem przyjął propozycje reformy wspólnej polityki rolnej i był zdania, że w wyniku jej przeglądu będzie ona bardziej sprawiedliwa, otwarta oraz tak uregulowana, aby tworzyć nowe miejsca pracy. Pani **Ekaterini Batzeli** (parlament Grecji) uznała, że kryterium podziału środków na płatności bezpośrednie powinien być poziom kosztów produkcji, a w szczególności koszty energii. Pan **Jari Leppä** (parlament fiński) podkreślił konieczność utrzymania dwóch filarów WPR i odpowiedniego podziału środków na płatności bezpośrednie. Pan **Martin Preiner** (Bundesrat, Austria) uznał, iż więcej sprawiedliwości jest konieczne, ale niezbędne jest przy tym usunięcie różnic w standardach środowiskowych. Kluczowy jest rynek i to on może otworzyć perspektywy młodym rolnikom. Pan **Fernand Boden** (parlament Luksemburga) opowiedział się za efektywnym podziałem środków na płatności bezpośrednie, które powinny być przeznaczone jedynie dla aktywnych rolników.

Wielu uczestników debaty podkreślało **konieczność modernizacji rolnictwa i większego zaangażowania środków w badania naukowe w tym obszarze**. Pani **Ulrike Höfken** (Bundesrat, Niemcy) uznała za niezbędne zwiększenie wsparcia na badania naukowe i produkcję przez rolnictwo energii ze źródeł odnawialnych. W podobnym tonie wypowiadał się pan **Philip Mifsud** (parlament Malty), który za najważniejsze cele reformy WPR uznał wsparcie dla młodych rolników oraz środki na badania naukowe. Pani **Anne McIntosh** (Izba Gmin, Wielka Brytania) zwróciła również uwagę na konieczność przygotowania skutecznego systemu wspierania młodych rolników. Pan **Alfonso Andria** (Senato della Repubblica, Włochy) opowiedział się za reformą WPR, która będzie się koncentrowała na wspieraniu rolnictwa zawodowego, ochronie środowiska, pomocy młodym osobom pragnącym podjąć działalność

rolniczą oraz na badaniach naukowych. Pan **Patrick Carter** z brytyjskiej Izby Lordów wezwał do przesunięcia większej ilości środków na badania naukowe i innowacje w rolnictwie w celu zwiększenia wydajności, by sprostać wyzwaniu głodu na świecie. Zwrócił uwagę na raport o innowacyjności w rolnictwie przygotowany na potrzeby Izby Lordów. Podkreślił, iż obecnie nie można prowadzić działalności rolniczej, jak w XIX wieku. Pan **Stelian Fuia** (Camera Deputatilor, Rumunia) uznał za konieczne wspieranie rozwoju biotechnologii.

Kilku innych uczestników opowiedziało się także za zwiększeniem poziomu wsparcia przeznaczonego na innowacyjność, badania i rozwój w obszarze rolnictwa, jednak **z wykluczeniem badań ukierunkowanych na rozwój organizmów genetycznie modyfikowanych**. Pan **Wolfgang Pirkhuber** (Nationalrat, Austria) przekonywał, iż konsumenci oczekują nie żywności modyfikowanej genetycznie, ale rolnictwa ekologicznego, które powinno być priorytetem UE. Podobnego zdania była pani **Ulrike Höfken** (Bundesrat, Niemcy). Odmiennego zdania był **Lord Carter**, który opowiedział się za wprowadzeniem do rolnictwa europejskiego na szeroką skalę organizmów genetycznie modyfikowanych.

Wielu uczestników wezwało do **wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu żywnościowym**. Pan **Paolo Russo** (Camera dei Deputati, Włochy) był zdania, iż WPR powinna zapewniać bezpieczną żywność i mówił o "pasożytniczych pośrednikach w łańcuchu żywnościowym". Równie ważne w jego opinii jest zachowanie zasobów naturalnych, czemu mogłoby służyć lepsze niż dotychczas zaprojektowanie programów rolno-środowiskowych. Pani **Ekaterini Batzeli** (parlament Grecji) powiedziała, iż dla Grecji priorytetem jest produktywność i kontrola łańcucha żywnościowego. Dodała, że tymi priorytetami nie są ani dochody, ani ochrona środowiska.

Innym ważnym tematem poruszonym w dyskusji była konieczność **obrony interesów polityki rolnej UE w negocjowaniu umów handlowych** z innymi państwami. Wielu uczestników stwierdziło, że importowane produkty rolne powinny spełniać te same normy, jak te, które są wymagane od producentów w UE oraz że rolnictwo nie powinno być kozłem ofiarnym w negocjacjach handlowych. Wspominali o tym posłowie **Jean Gaubert** (Assemblée Nationale, Francja) i **Sándor Font** (parlament węgierski).

Kilku mówców ostrzegało przed **rosnącą biurokracją** i wezwało do utworzenia prostych i przejrzystych kryteriów dystrybucji pomocy żywnościowej. Pani **Anne McIntosh** (Izba Gmin, Wielka Brytania) opowiedziała się za uproszczeniem regulacji i zlikwidowaniem zasady wzajemnej zgodności. Pan **Gert Lindemann** (Bundesrat, Niemcy) opowiedział się za

utrzymaniem dotychczasowego poziomu finansowania WPR i ograniczeniem biurokracji. Pan **Philip Mifsud** (parlament Malty) podkreślił konieczność ograniczenia biurokracji, która zwłaszcza na Malcie jest bardzo dotkliwa, ze względu na występowanie dużej ilości niewielkich gospodarstw w tym kraju.

Wielu uczestników odnosiło się do **zrównoważenia** pomiędzy różnymi elementami polityki rolnej. Pan **Hervé Gaymard** (Assemblée Nationale, Francja) stwierdził, iż w odniesieniu do reformy WPR najważniejsze są cele WPR i wysokość jej budżetu. Jego zdaniem priorytetem powinien być zrównoważony rozwój i równowaga pomiędzy filarami WPR. Podkreślił konieczność uwzględnienia specyfiki poszczególnych regionów. Pan **Pyry Niemi** (parlament szwedzki) uznał za najważniejszy cel zreformowanej WPR osiągnięcie równowagi pomiędzy rolnictwem i środowiskiem. Pan **Antonín Maštalíř** (Senat, Czechy) określił zrównoważenie polityki UE wobec wsi i rolnictwa za kluczowy cel reformy WPR. Jego zdaniem 80% środków na WPR powinno być przeznaczone na realizację instrumentów I filaru, a pozostałe na II filar. Pan **Eric Saling** (Eerste Kamer, Holandia) stwierdził, iż solidarność i równowaga muszą pozostać w centrum WPR. Jego zdaniem konieczne jest zachowanie II filaru w jego obecnej formie, gdyż umożliwia państwom członkowskim dostosowanie charakteru wsparcia do własnych potrzeb i specyfiki problemów sektora rolnego. Dodał, iż dla WPR najważniejszymi priorytetami powinny być ochrona konsumentów i sprawienie, aby rolnictwo realizowało zasady zrównoważonego rozwoju.

Kilku uczestników podkreślało również konieczność **wzmocnienia konkurencyjności** rolnictwa europejskiego na tle innych regionów świata oraz konkurencji w rolnictwie wewnątrz UE (pan **Jerzy Chróścikowski** (Senat, Polska), pan **Leszek Korzeniowski** (Sejm, Polska), pani **Ester Tuiksoo** (parlament estoński), **Zigmantas Balčytis** (S&D, Litwa)). Pan **Ger Koopmans** (Tweede Kamer, Holandia) wezwał do podejmowania konkretnych działań w zakresie polityki konkurencji.

W debacie pojawił się również szereg innych tematów.

Pan **Fernand Boden** (parlament Luksemburga) podkreślił konieczność uwzględnienia w reformie WPR strategii „Europa 2020“. Pan **Stelian Fuia** (Camera Deputatilor, Rumunia) podkreślił, iż WPR powinna koncentrować się na zapewnieniu trwałej produktywności europejskiego rolnictwa. Pan **Friedrich Ostendorff** (Bundestag, Niemcy) stwierdził, iż WPR powinna skoncentrować się na wymiarze społecznym i ochronie zwierząt, gdyż to te obszary aktywności mogą zapewnić jej wzrost akceptacji społecznej. Pan **John Stuart Agnew** (EFD,

Wielka Brytania) był zdania, że nowe prawo będzie uczciwe i sprawiedliwe dla rolników. Panowie **Achmet Chatziosman** (parlament grecki) i **Penko Atanasov** (parlament bułgarski) opowiedzieli się za koniecznością rozwoju sektora tytoniowego a Pan **Wolfgang Pirkhuber** - rolnictwa ekologicznego. Pan **Alfreds Rubiks** (Zjednoczona Lewica, Łotwa) podsumował całą dotychczasową dyskusję stwierdzeniem, że gdy przychodzi do liczb, to nie ma zgody.

Po wysłuchaniu wszystkich głosów debata została zamknięta a prowadzący spotkanie udzielił głosu senatorowi **Jerzemu Chróścikowskiemu**, który w imieniu Sejmu i Senatu zaprosił zebranych na spotkanie przewodniczących komisji ds. rolnictwa, które odbędzie się w Warszawie w dniach 25-26 września br.

Większość uczestników wyraziła zadowolenie z debaty i podkreśliła potrzebę zacieśnienia współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi w obszarze rolnictwa.

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska

Załączniki:

- Wkłady do dyskusji wniesione przez parlamenty narodowe znajdują się na stronie:
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/op/edit/lang/en/pid/1632>
- Opracowanie PE pt. *The CAP in the EU Budget : New Objectives and Financial Principles for the Agricultural Budget after 2013*
- Opracowanie PE pt. *The CAP in the Multiannual Financial Framework 2014/2020*